Vipavsko.

Tri funte hudičeve volne.

528/37

Bili so trije bratje; med temi bil je treči brat trapast. Oče jim umrje in starši
dva bi se bila tadaj mlajšega odkrijala, zato mu rečeta: Veš kaj! Pojdi nam v pekel po tri
funte hudičeve volne, da bi jo imela. Ali glej, da jo prineseš, če ne, ne prikažeš
se k hiši. Mlajši brat je bil grozno žalosten, tako je videl, kako da ga brata pošljeta
od hiše, vendar je šel. Hodil je dolgo čas po svetu okoli, nazadnje pa pride do grada,
kjer so imeli na vrtu drevo, ktero je vsako leto nezrečeno lepo cvetelo, ali sadu
ni obrodilo. Skusili so bili vse, da bi bili drevo s sadu poprašili, ali nič ni
pomagalo. Ko trap v grad pride, ga vpraša grof: Kam greš? Jaz grem v pekel
po tri funte hudičeve volne, odgovarja trap. V pekel greš? Ti pozveti, pozveti
tam, kako je to, da moje drevo vsako leto tako lepo cvete, a sadu ne obrodi. Plačal
te bom, da boš imel žive dni zadosti. Že prav, pravi trap in odide. Cel dan
potuje po cesti naprej; na večer pa pride k bogati, bogati hiši. Tam so imeli
edino hčer, ki pa je bila od poroda mutasta. Skušali so bili že vse doktarje, ali
nobeden je ni mogel ozdraviti. Ko trap v hišo stopi, ga vpraša mati: Ti, Kam
pa ti greš? V pekel grem, mati! v pekel, brata sta me poslala, blebeta trap.
Oh ti pozveti, pozveti, kaj o mojej hčeri. Dala ti bom denarja, da bo strah. O bom
že, bom, pravi trap, povečerja in gre spat. Drugi dan se odpravi dalje. Prišel je
do velike, velike vode. Tamkaj pri tisti vodi je sedela duša, ki je bila od Boga tjekaj
prisojena, da je ljudi čez vodo prenašala. Ti, kaj greš v pekel? ga vpraša, ko pride do
vode. V pekel grem, v pekel, po tri funte hudičeve volne odgovarja ta. Oh ti pozveti,
če moreš, kaj od mene. Viš jaz sem od Boga semkaj obsojena, da bom mogla z mirai
ljudi čez to vodo prenašati. Lepo te prosim, zvezi tam doli kaj, zvezi, kako bi se pešila.
Hvaležna ti bodem vse žive dni. O bom že, bom, le prenesi me čez, pravi trap. Duša
ga prenese. Zdaj pride v grozno velike puščave. Dolgo je hodil okoli, vendar nikoli
je ni hotelo biti konec, nazadnje pa vendar pride na vrata do vrat, kjer je bil pred pekel. Trap potrka,
hudiča ni bilo doma, šel je bil gor na svet duše lovit. Samo žena njegova je bila v peklu.
Ko ta trapa vgleda, začne: Oh ti, kam si prišel, za božjo voljo, pojdi preč. Ne veš, da si
prišel v pekel? Bog vari, če te moj mož tukaj dobi, semenje te ko solnčni prah.

Ma jaz ne pa grem preč, prišel sem po tri funte hudičeve volne in to moram dobiti,
drugači ne grem od tukaj. Lepo te prosim, pojdi stran, da ne bodem še jaz zastran
tebe tepena. Ker sem rekel, da ne grem preč preč, kakor če volno dobim, tako ne grem, pa
je ven.

Ko je videla, da z njim nič ne opravi, mu reče: Veš kaj, če že nočeš drugači, tako ostani;
skrila te bom, ali pečem ti, če te moj mož tukaj dobi, slaba se nam bode obema godila.
Zdaj ji pove tudi trap tudi od tistega drevesa, od tiste hčeri in od duše pri vodi,
in jo prosi, da ki kaj pogvetila. Bom videla, kako bo, če bo moj mož nekaj pri volji;
nato ga skrije. Zvečer pride hudič domu. „Meni tukaj po kerstu smerdi, pravi, in začne
razmetati po vseh kotih. „Pojdi, pojdi žena, se nič ni, ga tolaži žena. Ma meni tukaj
po kerstu smerdi, moj nos ne laže. Ker ti pravim, da ni nič, tako pusti mi pri
miru in ne razmetaj mi tam. Tvoj nos te goljufa. O ne goljufa me ne,
ti si tukaj kaj skrila, in to moram dobiti. Pojdi, pojdi ne bodi naumen, kaj
hočeš, da ti bom skrila in ne razmeči mi tam. Po svetu si hodil in si kerst prišel, pa
misliš, da ga tudi tukaj. Ne nori okoli, pojdi mi spati. Nazadnje se da hudič vendar
potolažiti in gre spati; žena pa sedeže zraven njega. Ko je hudič začel smrčati, se zakaši
žena tako silo vanj, da mu cel funt volne k kraji izpuli, ktero hitro onemu pod posteljo
vrže. Hudič ves v spanju skoči po koncu, da jo bo, ali ona začne: Oh te prosim, te prosim,
ne zameri, imela sem strašno hude sanje. Pa kaj si sanjala? Oh videla sem na
sredi enega vrta drevo; to drevo je vsako leto grozno lepo cvetelo, ali sadu ni obrodilo.
O. Ti – ali bi se moglo temu drevesu pomagati? Sepe, da bi se moglo, mumra